

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างลูกหนี้สินเชื่อเคหะ ของธนาคารฯ ที่ทำสัญญาตั้งแต่ มกราคม - ธันวาคม ปี 2551 โดยสุ่มตัวอย่างจากลูกหนี้ปกติจำนวน 200 ราย และลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 200 ราย รวมจำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ราย โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไป ของลูกหนี้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

ส่วนที่ 2 ลักษณะทั่วไป ของลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

ส่วนที่ 4 ศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไป ของลูกหนี้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

ลักษณะทั่วไป ของลูกหนี้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้มีจำนวน 400 ราย ซึ่งประกอบด้วยลูกหนี้ปกติ 200 ราย และลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 200 ราย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์แบบตารางไขว้ (Crosstabs) และนำแนวคิดด้านคุณสมบัติพื้นฐานในการวิเคราะห์สินเชื่อของธนาคารฯ ซึ่งประกอบด้วยนโยบาย 6 C's และนโยบาย 3 P's และแนวนโยบายการให้สินเชื่อของธนาคารแห่งประเทศไทยมาใช้ในการกำหนดปัจจัย ซึ่งปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วย 12 ปัจจัย ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ รายได้ ทางการเงิน ภูมิลำเนาเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้ อัตราส่วนเงินกู้ต่อสิ่งปลูกสร้าง ภาระหนี้สินอื่น การทำประกันคุ้มครองวงเงินสินเชื่อ (MRTA) วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ และประเภทสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งมีลักษณะทั่วไปตามตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 ลักษณะทั่วไป ของลูกหนี้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	167	41.75	71	42.51	96	57.49
หญิง	155	38.75	79	50.97	76	49.03
ชาย/หญิง (คู่รวม)	78	19.50	50	64.10	28	35.90
อายุ						
ไม่เกิน 30 ปี	92	23.00	57	61.96	35	38.04
31 - 40 ปี	183	45.75	98	53.55	85	46.45
41 - 50 ปี	104	26.00	40	38.46	64	61.54
มากกว่า 50 ปี	21	5.25	5	23.81	16	76.19
อายุโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 36.92 ปี						
อายุน้อยสุด 22 ปี						
อายุสูงสุด 62 ปี						
สถานภาพการสมรส						
สมรส	123	30.75	68	55.28	55	44.72
โสด หรือหม้าย หรือหย่า	277	69.25	132	47.65	145	52.35
อาชีพ						
อาชีพที่มีรายได้ประจำ	217	54.25	150	69.12	67	30.88
อาชีพที่มีรายได้จากการประกอบธุรกิจ	183	45.75	50	27.32	133	72.68
รายได้						
ไม่เกิน 40000 บาท	81	20.25	32	39.51	49	60.49
40001 - 80000 บาท	139	34.75	83	59.71	56	40.29
80001 - 120000 บาท	69	17.25	35	50.72	34	49.28
120001 - 160000 บาท	35	8.75	18	51.43	17	48.57
มากกว่า 160000 บาท	76	19.00	32	42.11	44	57.89
รายได้โดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 121,995 บาทต่อเดือน						
รายได้น้อยสุด 15,000 บาทต่อเดือน						
รายได้สูงสุด 2,249,550,000บาทต่อเดือน						

ตารางที่ 5 ลักษณะทั่วไป ของลูกหนี้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
วงเงินกู้						
ไม่เกิน 1,000,000 บาท	47	11.75	9	19.15	38	80.85
1,000,001 – 3,000,000 บาท	194	48.50	103	53.09	91	46.91
มากกว่า 3,000,000 บาท	159	39.75	88	55.35	71	44.65
วงเงินกู้โดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3,068,646.25 บาท						
วงเงินกู้ต่ำสุด 230,000 บาท						
วงเงินกู้สูงสุด 19,700,000 บาท						
อัตราส่วนการผ่อนชำระหนี้ต่อรายได้ (I/I)						
ไม่เกิน 10.00 %	221	55.25	184	83.26	37	16.74
10.01 - 20.00%	55	13.75	10	18.18	45	81.82
20.01 - 30.00%	54	13.50	4	7.41	50	92.59
30.01 - 40.00%	54	13.50	1	1.85	53	98.15
มากกว่า 40.00%	16	4.00	1	6.25	15	93.75
I/I เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 14.44						
I/I ต่ำสุดร้อยละ 0.59						
I/I สูงสุดร้อยละ 58.33						
อัตราส่วนวงเงินกู้ต่อหลักทรัพย์ค้ำ ประกัน (LTV)						
ไม่เกิน 70 %	64	16.00	35	54.69	29	45.31
70.01 - 80.00 %	54	13.50	22	40.74	32	59.26
80.01 - 90.00 %	107	26.75	53	49.53	54	50.47
90.01 - 95.00 %	88	22.00	50	56.82	38	43.18
มากกว่า 95.00 %	87	21.75	40	45.98	47	54.02
LTV โดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 83.01						
LTV ต่ำสุดร้อยละ 15.94						
LTV สูงสุดร้อยละ 114.19						

ตารางที่ 5 ลักษณะทั่วไป ของลูกหนี้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
การมีหนี้สินอื่น						
สินเชื่อเคหะ 1 ปีบัญชี	230	57.50	55	23.91	175	76.09
สินเชื่อมากกว่า 1 ปีบัญชี	170	42.50	145	85.29	25	14.71
บัญชีหนี้สินเฉลี่ย 1.42 ปีบัญชี						
บัญชีหนี้สินต่ำสุด 1 ปีบัญชี						
บัญชีหนี้สินสูงสุด 6 ปีบัญชี						
การทำประกันคุ้มครองวงเงินกู้						
ไม่ทำประกัน MRTA	226	56.50	143	63.27	83	36.73
ทำประกัน MRTA	174	43.50	57	32.76	117	67.24
วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ						
ซื้อที่อยู่อาศัยมือสอง	47	11.75	6	12.77	41	87.23
ซื้อที่อยู่อาศัยใหม่	333	83.25	182	54.65	151	45.35
สร้างที่อยู่อาศัย	5	1.25	0	0.00	5	100.00
เพื่อ Refinance	15	3.75	12	80.00	3	20.00
ประเภทหลักประกัน						
ทาว์นเฮ้าส์	89	22.25	43	48.31	46	51.69
บ้านเดี่ยว	165	41.25	85	51.52	80	48.48
บ้านแฝด	44	11.00	27	61.36	17	38.64
อาคารชุด	72	18.00	40	55.56	32	44.44
อาคารพาณิชย์	30	7.50	5	16.67	25	83.33

ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย มากที่สุด จำนวน 167 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.75 อายุเฉลี่ย 37 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31 ถึง 40 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.75 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพ โสด หรือหม้าย หรือหย่า จำนวน 277 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.25

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพที่มีแหล่งที่มาของรายได้จากรายได้ประจำ จำนวน 217 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.25 โดยมีรายได้เฉลี่ย 121,995 บาทต่อเดือน ทั้งนี้รายได้ระหว่าง 40,001 ถึง 80,000 บาทมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.75 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

หากพิจารณาด้านการกู้ยืมเงิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวงเงินกู้เฉลี่ย 3,068,646 บาท วงเงินกู้ต่ำสุด 230,000 บาท แลวงเงินกู้สูงสุด 19,700,000 บาท โดยลูกหนี้ที่วงเงินกู้ระหว่าง 1,000,001 ถึง 3,000,000 บาทมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 194 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.50 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและวงเงินไม่เกิน 1,000,000 บาทมีจำนวนน้อยที่สุดจำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.75 และมีอัตราส่วนการผ่อนชำระต่อรายได้เฉลี่ยร้อยละ 14.44 ต่ำสุดร้อยละ 0.59 สูงสุดร้อยละ 58.33 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอัตราส่วนการผ่อนชำระต่อรายได้ไม่เกินร้อยละ 10 จำนวน 221 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.25 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และอัตราส่วนวงเงินกู้ต่อหลักทรัพย์ค้ำประกันของกลุ่มตัวอย่างโดยเฉลี่ยร้อยละ 83.01 อัตราต่ำสุดร้อยละ 15.94 สูงสุดร้อยละ 114.19 กลุ่มตัวอย่างที่มีอัตราส่วนวงเงินกู้ต่อหลักทรัพย์ค้ำประกันระหว่าง ร้อยละ 80.01 ถึง 90.00 มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.75

หากพิจารณาด้านภาระหนี้สินอื่นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ลูกหนี้ส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินเชื่อเคหะเพียง 1 บัญชี จำนวน 230 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.5 มีภาระหนี้สินเชื่อมากกว่า 1 บัญชี จำนวน 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.5 โดยลูกหนี้จากกลุ่มตัวอย่างมีบัญชีหนี้สินสูงสุด 6 บัญชี และจำนวนบัญชีเฉลี่ย 1.42 บัญชี ทั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีการทำประกันคุ้มครองวงเงินสินเชื่อ (MRTA) จำนวน 226 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.50 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ จำนวน 333 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.2 ประเภทบ้านเดี่ยวจำนวน 165 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.2

ส่วนที่ 2 ลักษณะทั่วไป ของลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

ลักษณะทั่วไป ของลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้มีจำนวน 200 ราย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์แบบตารางไขว้ (Crosstabs) ซึ่งปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วย 12 ปัจจัย เช่นกัน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ รายได้ วงเงินกู้ อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้ อัตราวงเงินกู้ต่อสิ่งปลูกสร้าง ภาระหนี้สินอื่น การทำประกันคุ้มครองวงเงินสินเชื่อ (MRTA) วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ และประเภทสิ่งปลูกสร้าง มีลักษณะทั่วไปตามตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 ลักษณะทั่วไป ของลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคาร
นครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

ลักษณะ	หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	96	48.00
หญิง	76	38.00
ชาย/หญิง (กร่วม)	28	14.00
รวม	200	100.00
อายุ		
ไม่เกิน 30 ปี	35	17.50
31 - 40 ปี	85	42.50
41 - 50 ปี	64	32.00
มากกว่า 50 ปี	16	8.00
รวม	200	100.00
สถานภาพการสมรส		
สมรส	55	27.50
โสด หรือหม้าย หรือหย่า	145	72.50
รวม	200	100.00
อาชีพ		
อาชีพที่มีรายได้ประจำ	67	33.50
อาชีพที่มีรายได้จากการประกอบธุรกิจ	133	66.50
รวม	200	100.00
รายได้		
ไม่เกิน 40000 บาท	49	24.50
40001 - 80000 บาท	56	28.00
80001 - 120000 บาท	34	17.00
120001 - 160000 บาท	17	8.50
มากกว่า 160000 บาท	44	22.00
รวม	200	100.00

ตารางที่ 6 ลักษณะทั่วไป ของลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคาร
นครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) (ต่อ)

ลักษณะ	หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ
วงเงินกู้		
ไม่เกิน 1,000,000 บาท	38	19.00
1,000,001 – 3,000,000 บาท	91	45.50
มากกว่า 3,000,000 บาท	71	35.50
รวม	200	100.00
อัตราส่วนการผ่อนชำระหนี้ต่อรายได้ (I/I)		
ไม่เกิน 10.00 %	37	18.50
10.01 - 20.00%	45	22.50
20.01 - 30.00%	50	25.00
30.01 - 40.00%	53	26.50
มากกว่า 40.00%	15	7.50
รวม	200	100.00
อัตราส่วนวงเงินกู้ต่อหลักทรัพย์ค้ำประกัน (LTV)		
ไม่เกิน 70 %	29	14.50
70.01 - 80.00 %	32	16.00
80.01 - 90.00 %	54	27.00
90.01 - 95.00 %	38	19.00
มากกว่า 95.00 %	47	23.50
รวม	200	100.00
การมีหนี้สินอื่น		
สินเชื่อเคหะ 1 ปีขึ้นไป	175	87.50
สินเชื่อมากกว่า 1 ปีขึ้นไป	25	12.50
รวม	200	100.00
การทำประกันคุ้มครองวงเงินกู้ (MRTA)		
ไม่ทำประกัน MRTA	83	41.50
ทำประกัน MRTA	117	58.50
รวม	200	100.00

ตารางที่ 6 ลักษณะทั่วไป ของลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคาร
นครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) (ต่อ)

ลักษณะ	หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ		
ซื้อที่อยู่อาศัยมือสอง	41	20.50
ซื้อที่อยู่อาศัยใหม่	151	75.50
สร้างที่อยู่อาศัย	5	2.50
เพื่อ Refinance	3	1.50
รวม	200	100.00
ประเภทหลักประกัน		
ทาว์นเฮ้าส์	46	23.00
บ้านเดี่ยว	80	40.00
บ้านแฝด	17	8.50
อาคารชุด	32	16.00
อาคารพาณิชย์	25	12.50
รวม	200	100.00

ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.00 อายุระหว่าง 31 ถึง 40 ปี จำนวน 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.50 สถานภาพ โสด หรือ หม้าย หรือหย่า จำนวน 145 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.50 อาชีพที่มีแหล่งที่มาของรายได้จากการดำเนินกิจการ จำนวน 133 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.50 รายได้ระหว่าง 40,001 ถึง 80,000 บาท จำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.00 มีวงเงินกู้ระหว่าง 1,000,001 ถึง 3,000,000 บาท จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.50 โดยมีอัตราส่วนการผ่อนชำระหนี้ต่อรายได้ ระหว่างร้อยละ 30.01 ถึง 40.00 จำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.50 อัตราส่วนวงเงินกู้ต่อหลักทรัพย์ค้ำประกันระหว่างร้อยละ 80.01 ถึง 90.00 จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.00 มีสินเชื่อเคหะเพียง 1 บัญชี จำนวน 175 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.50 ทำประกันคุ้มครองวงเงินกู้ MRTA จำนวน 117 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.50 มีวัตถุประสงค์เพื่อซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ จำนวน 151 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.50 และมีบ้านเดี่ยวเป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันจำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.00

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

จากการนำกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกหนี้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ทำสัญญาตั้งแต่ มกราคม – ธันวาคม 2551 จำนวน 400 ราย มาทดสอบด้วยวิธี Chi – square เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว คือหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก กับปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการเป็นหนี้หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ซึ่งปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ รายได้ วงเงินกู้ อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้ อัตราส่วนวงเงินกู้ต่อมูลค่าหลักทรัพย์ค้ำประกัน ภาระหนี้สินเชื่ออื่น และการทำประกันคุ้มครองวงเงินกู้ (MRTA) วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ ประเภทสิ่งปลูกสร้าง ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 7 – 18 ดังนี้

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก กับเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	167	41.75	71	42.51	96	57.49
หญิง	155	38.75	79	50.97	76	49.03
ชาย/หญิง (กร่วม)	78	19.50	50	64.10	28	35.90
รวม	400	100.00	200	50.00	200	50.00

คำนวณ χ^2 - Test = 10.006 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.007

จากตารางที่ 7 พบว่าลูกหนี้เพศชาย มีจำนวน 167 ราย เป็นหนี้ปกติ 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.51 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.49 ส่วนลูกหนี้เพศหญิง มีจำนวน 155 ราย เป็นหนี้ปกติ 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.97 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.03 และลูกหนี้ที่กร่วมระหว่างเพศชายและหญิง มีจำนวน 78 ราย เป็นหนี้ปกติ 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.10 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.90

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 10.006 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.007 แสดงว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก กับอายุของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
อายุ						
ไม่เกิน 30 ปี	92	23.00	57	61.96	35	38.04
31 - 40 ปี	183	45.75	98	53.55	85	46.45
41 - 50 ปี	104	26.00	40	38.46	64	61.54
มากกว่า 50 ปี	21	5.25	5	23.81	16	76.19
รวม	400	100.00	200	50.00	200	50.00

คำนวณ χ^2 - Test = 17.485 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.001

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อายุไม่เกิน 30 ปี มีจำนวน 92 ราย เป็นหนี้ปกติ 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.96 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.04

กลุ่มตัวอย่างที่อายุระหว่าง 31 ถึง 40 ปี มีจำนวน 183 ราย เป็นหนี้ปกติ 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.55 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.45

และกลุ่มตัวอย่างที่อายุระหว่าง 41 ถึง 50 ปี มีจำนวน 104 ราย เป็นหนี้ปกติ 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.46 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.54

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อายุมากกว่า 50 ปี มีจำนวน 21 ราย เป็นหนี้ปกติ 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.81 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.19

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 17.485 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.001 แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก กับสถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
สถานภาพการสมรส						
สมรส	123	30.75	68	55.28	55	44.72
โสด หรือหม้าย หรือหย่า	277	69.25	132	47.65	145	52.35
รวม	400	100.00	200	50.00	200	50.00

คำนวณ χ^2 - Test = 1.984 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.159

จากตารางที่ 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสมีจำนวน 123 ราย เป็นหนี้ปกติ 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.28 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.72

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด หรือหม้าย หรือหย่ามีจำนวน 277 ราย เป็นหนี้ปกติ 132 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.65 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 145 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.35

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 1.984 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.159 แสดงว่า สถานภาพการสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก กับอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
อาชีพ						
อาชีพที่มีรายได้ประจำ	217	54.25	150	69.12	67	30.88
อาชีพที่มีรายได้จากการประกอบธุรกิจ	183	45.75	50	27.32	133	72.68
รวม	400	100.00	200	50.00	200	50.00

คำนวณ χ^2 - Test = 69.391 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.000

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพที่แหล่งที่มาของรายได้จากรายได้ประจำ มีจำนวน 217 ราย เป็นหนี้ปกติ 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.12 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.88

กลุ่มตัวอย่างที่สถานภาพโสด หรือหม้าย หรือหย่ามีจำนวน 277 ราย เป็นหนี้ปกติ 132 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.32 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 145 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.68

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 69.391 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 แสดงว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก กับรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
รายได้						
ไม่เกิน 40,000 บาท	81	20.25	32	39.51	49	60.49
40,001 – 80,000 บาท	139	34.75	83	59.71	56	40.29
80,001 – 120,000 บาท	69	17.25	35	50.72	34	49.28
120,001 – 160,000 บาท	35	8.75	18	51.43	17	48.57
มากกว่า 160,000 บาท	76	19.00	32	42.11	44	57.89
รวม	400	100.00	200	50.00	200	50.00

คำนวณ χ^2 - Test = 10.750 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.030

จากตารางที่ 11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ไม่เกิน 40,000 บาท มีจำนวน 81 ราย เป็นหนี้ปกติ 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.51 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.49 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 40,001 ถึง 80,000 บาท มีจำนวน 139 ราย เป็นหนี้ปกติ 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.71 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.29

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 80,001 ถึง 120,000 บาท มีจำนวน 69 ราย เป็นหนี้ปกติ 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.72 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.28 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 120,001 ถึง 160,000 บาท มีจำนวน 35 ราย เป็นหนี้ปกติ 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.43 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.57

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 160,000 บาท มีจำนวน 76 ราย เป็นหนี้ปกติ 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.11 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.89

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 10.750 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.030 แสดงว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก กับวงเงินกู้ของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
วงเงินกู้						
ไม่เกิน 1,000,000 บาท	47	11.75	9	19.15	38	80.85
1,000,001 – 3,000,000 บาท	194	48.50	103	53.09	91	46.91
มากกว่า 3,000,000 บาท	159	39.75	88	55.35	71	44.65
รวม	400	100.00	200	50.00	200	50.00

คำนวณ χ^2 - Test = 27.406 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.000

จากตารางที่ 12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีวงเงินกู้ไม่เกิน 1,000,000 บาท มีจำนวน 47 ราย เป็นหนี้ปกติ 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.15 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.85

กลุ่มตัวอย่างที่มีวงเงินกู้ระหว่าง 1,000,001 ถึง 3,000,000 บาท มีจำนวน 194 ราย เป็นหนี้ปกติ 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.09 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.91

และกลุ่มตัวอย่างที่มีวงเงินกู้มากกว่า 3,000,000 บาท มีจำนวน 159 ราย เป็นหนี้ปกติ 88 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.35 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.65

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 27.406 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 แสดงว่า วงเงินกู้มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก กับอัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้
รวมต่อรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ไม่ก่อให้เกิด รายได้ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
อัตราส่วนการผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้						
ไม่เกิน 10.00 %	221	55.25	184	83.26	37	16.74
10.01 - 20.00%	55	13.75	10	18.18	45	81.82
20.01 - 30.00%	54	13.50	4	7.41	50	92.59
30.01 - 40.00%	54	13.50	1	1.85	53	98.15
มากกว่า 40.00%	16	4.00	1	6.25	15	93.75
รวม	400	100.00	200	50.00	200	50.00

คำนวณ χ^2 - Test = 221.560 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.000

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้ไม่เกินร้อยละ 10.00 มีจำนวน 221 ราย เป็นหนี้ปกติ 184 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.26 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.74 และกลุ่มตัวอย่างที่อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้ระหว่างร้อยละ 10.01 ถึง 20.00 มีจำนวน 55 ราย เป็นหนี้ปกติ 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.18 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.82

กลุ่มตัวอย่างที่อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้ระหว่างร้อยละ 20.01 ถึง 30.00 มีจำนวน 54 ราย เป็นหนี้ปกติ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.41 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.59 โดยกลุ่มตัวอย่างที่อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้ระหว่างร้อยละ 30.01 ถึง 40.00 มีจำนวน 54 ราย เป็นหนี้ปกติ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.85 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.15

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้มากกว่าร้อยละ 40.00 มีจำนวน 16 ราย เป็นหนี้ปกติ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.75

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 221.560 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 แสดงว่า อัตราส่วนเงินผ่อนชำระต่อรายได้มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก กับอัตราส่วนวงเงินกู้ต่อ
หลักทรัพย์ค้ำประกันของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
อัตราส่วนวงเงินกู้ต่อหลักทรัพย์ค้ำประกัน						
ไม่เกิน 70.00 %	64	16.00	35	54.69	29	45.31
70.01 - 80.00 %	54	13.50	22	40.74	32	59.26
80.01 - 90.00 %	107	26.75	53	49.53	54	50.47
90.01 - 95.00 %	88	22.00	50	56.82	38	43.18
มากกว่า 95.00 %	87	21.75	40	45.98	47	54.02
รวม	400	100.00	200	50.00	200	50.00

คำนวณ χ^2 - Test = 4.623 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.328

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อัตราส่วนวงเงินกู้ต่อหลักทรัพย์ค้ำประกันไม่เกินร้อยละ 70.00 มีจำนวน 64 ราย เป็นหนี้ปกติ 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.69 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.31 และกลุ่มตัวอย่างที่อัตราส่วนวงเงินกู้ต่อหลักทรัพย์ค้ำประกันระหว่างร้อยละ 70.01 ถึง 80.00 มีจำนวน 54 ราย เป็นหนี้ปกติ 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.74 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.26

กลุ่มตัวอย่างที่อัตราส่วนวงเงินกู้ต่อหลักทรัพย์ค้ำประกันระหว่างร้อยละ 80.01 ถึง 90.00 มีจำนวน 107 ราย เป็นหนี้ปกติ 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.53 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.47 โดยกลุ่มตัวอย่างที่อัตราส่วนวงเงินกู้ต่อหลักทรัพย์ค้ำประกันระหว่างร้อยละ 90.01 ถึง 95.00 มีจำนวน 88 ราย เป็นหนี้ปกติ 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.82 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.18

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อัตราส่วนวงเงินกู้ต่อหลักทรัพย์ค้ำประกันมากกว่าร้อยละ 95.00 มีจำนวน 87 ราย เป็นหนี้ปกติ 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.98 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.02

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 4.623 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.328 แสดงว่า อัตราส่วนวงเงินกู้ต่อหลักทรัพย์ค้ำประกันไม่มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก กับการมีหนี้สินอื่นของกลุ่ม
ตัวอย่าง

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ไม่ก่อให้เกิด รายได้ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
การมีหนี้สินอื่น						
สินเชื่อเคหะ 1 บัญชี	230	57.5	55	23.91	175	76.09
สินเชื่อมากกว่า 1 บัญชี	170	42.5	145	85.29	25	14.71
รวม	400	100.00	200	50.00	200	50.00

คำนวณ χ^2 - Test = 147.314 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.000

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยเพียงบัญชีเดียว มีจำนวน 230 ราย เป็นหนี้ปกติ 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.91 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 175 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.09

กลุ่มตัวอย่างที่มีสินเชื่อมากกว่า 1 บัญชีมีจำนวน 170 ราย เป็นหนี้ปกติ 145 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.29 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.71

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 147.314 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 แสดงว่า การมีหนี้สินอื่นมีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก กับการทำประกันคุ้มครองวงเงิน
กู้ของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ไม่ก่อให้เกิด รายได้ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
การทำประกันคุ้มครองวงเงินกู้						
ไม่ทำประกัน MRTA	226	56.5	143	63.27	83	36.73
ทำประกัน MRTA	174	43.5	57	32.76	117	67.24
รวม	400	100.00	200	50.00	200	50.00

คำนวณ χ^2 - Test = 36.619 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.000

จากตารางที่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทำประกันคุ้มครองวงเงินกู้ (MRTA) มีจำนวน 226 ราย เป็นหนี้ปกติ 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.27 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.73

กลุ่มตัวอย่างที่ทำประกันคุ้มครองวงเงินกู้ (MRTA) มีจำนวน 174 ราย เป็นหนี้ปกติ 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.76 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 117 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.24

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 36.619 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 แสดงว่า การทำประกันคุ้มครองวงเงินกู้ (MRTA) มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก กับวัตถุประสงค์ในการขอ
สินเชื่อของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ไม่ก่อให้เกิด รายได้ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ						
ซื้อที่อยู่อาศัยมือสอง	47	11.75	6	12.77	41	87.23
ซื้อที่อยู่อาศัยใหม่	333	83.25	182	54.65	151	45.35
สร้างที่อยู่อาศัย	5	1.25	0	0.00	5	100.00
เพื่อ Refinance	15	3.75	12	80.00	3	20.00
รวม	400	100.00	200	50.00	200	50.00

คำนวณ χ^2 - Test = 39.350 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.000

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยมือสอง มีจำนวน 47 ราย เป็นหนี้ปกติ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.77 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.23

กลุ่มตัวอย่างที่มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ มีจำนวน 333 ราย เป็นหนี้ปกติ 182 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.65 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 151 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.35

และกลุ่มตัวอย่างที่มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย มีจำนวน 5 ราย เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อ Refinance จากสถาบันการเงินอื่น มีจำนวน 15 ราย เป็นหนี้ปกติ 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.00 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 39.350 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 แสดงว่า วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อมีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก กับประเภทสิ่งปลูกสร้างของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
ประเภทหลักประกัน						
ทาว์นเฮ้าส์	89	22.25	43	48.31	46	51.69
บ้านเดี่ยว	165	41.25	85	51.52	80	48.48
บ้านแฝด	44	11.00	27	61.36	17	38.64
อาคารชุด	72	18.00	40	55.56	32	44.44
อาคารพาณิชย์	30	7.50	5	16.67	25	83.33
รวม	400	100.00	200	50.00	200	50.00

คำนวณ χ^2 - Test 16.748 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.002

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีทาว์นเฮ้าส์เป็นหลักประกัน มีจำนวน 89 ราย เป็นหนี้ปกติ 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.31 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.69

กลุ่มตัวอย่างที่มีบ้านเดี่ยวเป็นหลักประกัน มีจำนวน 165 ราย เป็นหนี้ปกติ 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.52 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.48

กลุ่มตัวอย่างที่มีบ้านแฝดเป็นหลักประกันมีจำนวน 44 ราย เป็นหนี้ปกติ 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.36 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.64

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาคารชุดเป็นหลักประกันมีจำนวน 72 ราย เป็นหนี้ปกติ 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.56 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.44

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาคารพาณิชย์เป็นหลักประกันมีจำนวน 30 ราย เป็นหนี้ปกติ 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.33

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 16.748 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.002 แสดงว่า ประเภทสิ่งปลูกสร้างในการขอสินเชื่อมีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ส่วนที่ 4 ศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกหนี้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ทำสัญญาตั้งแต่ มกราคม – ธันวาคม 2551 จำนวน 400 ราย โดยวิธีการทดสอบสมการถดถอยโลจิสติก (Logistic Regressions Analysis) เพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก โดยวิธี Enter เพื่อพิจารณาว่า ตัวแปรใดบ้างมีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก

ผลการทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 12 ปัจจัย ใน Step 1 ในสมการความถดถอยโลจิสติกที่มีตัวแปรอิสระ 30 ตัว ประกอบด้วย

- เพศ : เพศ(1), เพศ(2)
- อายุ : อายุ(1), อายุ(2), อายุ(3)
- สถานภาพการสมรส(1)
- อาชีพ(1)
- รายได้ : รายได้ (1), รายได้ (2), รายได้ (3), รายได้ (4),
- วงเงิน : วงเงิน(1), วงเงิน(2)
- อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้ : อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้(1), อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้(2), อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้(3), อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้(4)
- อัตราวงเงินกู้ต่อหลักประกัน : อัตราวงเงินกู้ต่อหลักประกัน(1), อัตราวงเงินกู้ต่อหลักประกัน(2), อัตราวงเงินกู้ต่อหลักประกัน(3), อัตราวงเงินกู้ต่อหลักประกัน(4)
- การมีหนี้สินอื่น(1)
- การทำประกัน MRTA(1)
- วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ : วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(1), วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(2), วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(3)
- ประเภทสิ่งปลูกสร้าง : ประเภทสิ่งปลูกสร้าง(1), ประเภทสิ่งปลูกสร้าง(2), ประเภทสิ่งปลูกสร้าง(3), ประเภทสิ่งปลูกสร้าง(4)

ตารางที่ 19 : Categorical Variables Codings

		Frequency	Parameter coding			
			(1)	(2)	(3)	(4)
ประเภทสิ่งปลูก สร้าง	ทาวน์เฮ้าส์	89	1.000	0.000	0.000	0.000
	บ้านเดี่ยว	165	0.000	1.000	0.000	0.000
	บ้านแฝด	44	0.000	0.000	1.000	0.000
	ห้องชุด	72	0.000	0.000	0.000	1.000
รายได้	อาคารพาณิชย์	30	0.000	0.000	0.000	0.000
	ไม่เกิน 40000 บาท	81	1.000	0.000	0.000	0.000
	40001 - 80000 บาท	139	0.000	1.000	0.000	0.000
	80001 - 120000 บาท	69	0.000	0.000	1.000	0.000
	120001 - 160000 บาท	35	0.000	0.000	0.000	1.000
	มากกว่า 160000 บาท	76	0.000	0.000	0.000	0.000
	อัตราส่วนเงิน ผ่อนชำระหนี้ รวมต่อรายได้	ไม่เกิน 10.00 %	221	0.000	0.000	0.000
	10.01 - 20.00%	55	1.000	0.000	0.000	0.000
	20.01 - 30.00%	54	0.000	1.000	0.000	0.000
	30.01 -40.00%	54	0.000	0.000	1.000	0.000
	มากกว่า 40.00%	16	0.000	0.000	0.000	1.000
อัตราเงินกู้ต่อ หลักประกัน	ไม่เกิน 70 %	64	0.000	0.000	0.000	0.000
	70.01 - 80.00 %	54	1.000	0.000	0.000	0.000
	80.01 - 90.00 %	107	0.000	1.000	0.000	0.000
	90.01 - 95.00 %	88	0.000	0.000	1.000	0.000
	มากกว่า 95.00 %	87	0.000	0.000	0.000	1.000
วัตถุประสงค์ใน การขอสินเชื่อ	ซื้อที่อยู่อาศัยมือสอง	47	0.000	0.000	0.000	0.000
	ซื้อที่อยู่อาศัยใหม่	333	1.000	0.000	0.000	0.000
	สร้างที่อยู่อาศัย	5	0.000	1.000	0.000	0.000
อายุ	เพื่อ Refinance	15	0.000	0.000	1.000	0.000
	ไม่เกิน 30 ปี	92	1.000	0.000	0.000	0.000
	31 - 40 ปี	183	0.000	1.000	0.000	0.000
	41 - 50 ปี	104	0.000	0.000	1.000	0.000
	มากกว่า 50 ปี	21	0.000	0.000	0.000	0.000

ตารางที่ 19 : Categorical Variables Codings (ต่อ)

		Frequency	Parameter coding			
			(1)	(2)	(3)	(4)
วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ	ซื้อที่อยู่อาศัยมือสอง	47	0.000	0.000	0.000	
	ซื้อที่อยู่อาศัยใหม่	333	1.000	0.000	0.000	
เพศ	สร้างที่อยู่อาศัย	5	0.000	1.000	0.000	
	เพื่อ Refinance	15	0.000	0.000	1.000	
	ชาย	167	1.000	0.000		
วงเงิน	หญิง	155	0.000	1.000		
	ชาย/หญิง	78	0.000	0.000		
	ไม่เกิน 1,000,000 บาท	47	0.000	0.000		
สถานภาพการสมรส	1,000,001 – 3,000,000 บาท	194	1.000	0.000		
	มากกว่า 3,000,000 บาท	159	0.000	1.000		
	สมรส	123	0.000			
การมีสินเชื่ออื่น	โสด หรือหม้าย หรือหย่า	277	1.000			
	สินเชื่อกะ 1 บัญชี	230	0.000			
การทำประกัน MRTA	สินเชื่อกว่า 1 บัญชี	170	1.000			
	ไม่ทำประกัน MRTA	226	0.000			
อาชีพ	ทำประกัน MRTA	174	1.000			
	รายได้ประจำ	217	0.000			
	รายได้จากการประกอบธุรกิจ	183	1.000			

นำปัจจัยข้างต้นจำแนกประเภท (Categorical Data) แต่เนื่องจากปัจจัยเหล่านั้นเป็นตัวแปรเชิงกลุ่มหรือตัวแปรเชิงคุณภาพจึงกำหนดตัวแปรหุ่น (Indicator Variable) ขึ้นจำนวน 30 ตัวตามตารางที่ 19 ข้างต้น

ทั้งนี้ใน Block 1 : Method = Enter หรือ Step 1 จะได้ค่าสถิติทดสอบ ซึ่งเป็นผลต่างของ -2LL ใน Step 0 และ -2LL ใน Step 1 ซึ่งมีการแจกแจงแบบไคกำลัง 2 ค่า ตามตารางที่ 20 ดังนี้

ตารางที่ 20 : Omnibus Tests of Model Coefficients

		Chi-square	df	Sig.
Step 1	Step	436.048	30	0.000
	Block	436.048	30	0.000
	Model	436.048	30	0.000

จากตารางที่ 20 Omnibus Tests of Model Coefficients ซึ่งเป็นค่าที่ใช้วัดการเปลี่ยนแปลงของความสัมพันธ์ที่มีตัวแปรอิสระเปรียบเทียบกับกรณีที่ไม่มีตัวแปรอิสระ

การทดสอบสมมติฐาน $H_0: \beta_1 = \beta_2 = \beta_3 = \dots = \beta_{30} = 0$

H_1 : มี $\beta_i \neq 0$ อย่างน้อย 1 ค่า; $i = 1, 2, 3, \dots, 30$

หรือ H_0 : โอกาสที่ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ไม่ขึ้นกับตัวแปรอิสระทั้ง 30 ตัว

H_1 : โอกาสที่ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ขึ้นกับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว

สถิติทดสอบ = Model Chi-Square

= $[-2LL(\text{ที่มีเฉพาะค่าคงที่})] - [-2LL(\text{ที่มีตัวแปรอิสระ 30 ตัว})]$

= $[-2LL(0)] - [-2LL(1)]$

= $554.518 - 118.470 = 436.048$

องศาอิสระ = ผลต่างของจำนวนพารามิเตอร์ใน 2 model

= $30 - 0 = 30$

ได้ค่า p-value หรือ Sig. = 0.000 ซึ่งระดับต่ำกว่า 0.05 (ระดับนัยสำคัญที่กำหนด) จึง

ปฏิเสธ H_0 สรุปคือ โอกาสที่ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกขึ้นกับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงทำการตรวจสอบต่อไปว่ามีตัวแปรใดบ้างที่มีผลต่อการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกจากตัวแปรอิสระ 30 ตัว

โดยตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบสมการที่แสดงความสัมพันธ์ ตามตารางที่ 21 ดังนี้

ตารางที่ 21 : Hosmer and Lemeshow Test

Step	Chi-square	df	Sig.
1	3.235	8	0.919

จากตารางที่ 21 Hosmer and Lemeshow Test เพื่อใช้ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบสมการ

$$\text{Prob (ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก)} = \frac{1}{1+e^{-w}}$$

H_0 : สมการ Prob (ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก) = $\frac{1}{1+e^{-w}}$ เหมาะสมที่ใช้แสดงความสัมพันธ์

H_1 : สมการ Prob (ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก) = $\frac{1}{1+e^{-w}}$ ไม่เหมาะสมที่ใช้แสดงความสัมพันธ์

จากค่าสถิติทดสอบ Chi-Square ตามตารางที่ 21 ได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 2.818 ที่องศาอิสระ 8 ได้ค่า p-value หรือ Sig. เท่ากับ 0.919 จึงสรุปได้ว่ารูปแบบสมการที่แสดงความสัมพันธ์มีความเหมาะสม

ตรวจสอบความน่าเชื่อถือได้ของสมการ

$$\text{Prob (ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก)} = \frac{1}{1+e^{-w}}$$

โดยเปรียบเทียบค่าพยากรณ์กับค่าจริง ได้ผลตามตารางที่ 22 ดังนี้

ตารางที่ 22 : Classification Table

Observed	Predicted		
	สถานะ		Percentage Correct
	ลูกหนี้ปกติ	ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก	
Step 1 สถานะ ลูกหนี้ปกติ	186	14	93.00
ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก	11	189	94.50
Overall Percentage			93.80

จากตารางที่ 22 Classification Table ซึ่งกำหนดค่า Cut Value = 0.5

ถ้า Prob (ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก) ≤ 0.5 จะพยากรณ์ว่าเป็นลูกหนี้ปกติ

แต่ถ้า Prob (ลูกหนี้

ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก) ≥ 0.5 จะพยากรณ์ว่าเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก

สรุปได้ว่า จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกหนี้ปกติจำนวน 200 ราย ผลการพยากรณ์ว่า กลุ่มตัวอย่างจะเป็นลูกหนี้ปกติจำนวน 186 ราย จึงทำให้พยากรณ์ได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 93.00 $[(200/186) \times 100]$ และจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 200 ราย ผลการพยากรณ์ว่าจะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก จำนวน 189 ราย จึงพยากรณ์ได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 94.50 $[(200/189) \times 100]$ ทั้งนี้พยากรณ์ถูกต้องเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ = 93.80 $[(186+189)/ 400]$

ผลการทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ในสมการความถดถอยโลจิสติกมีตัวแปรอิสระ 30 ตัว ได้ผลตามตารางที่ 23 ดังนี้

ตารางที่ 23 : Variables in the Equation

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)	95.00% C.I. for EXP(B)	
							Lower	Upper
Step 1								
เพศ			1.248	2	.536			
เพศ(1)	.908	1.207	.566	1	.452	2.479	.233	26.406
เพศ(2)	1.163	1.065	1.193	1	.275	3.199	.397	25.773
อายุ			1.241	3	.743			
อายุ(1)	-1.288	1.669	.595	1	.440	.276	.010	7.270
อายุ(2)	-1.501	1.549	.939	1	.332	.223	.011	4.641
อายุ(3)	-1.105	1.639	.455	1	.500	.331	.013	8.224
สถานภาพการสมรส(1)	-.224	.975	.053	1	.819	.800	.118	5.402
อาชีพ(1)	2.810	.674	17.372	1	.000	16.602	4.430	62.218
รายได้			3.010	4	.556			
รายได้(1)	-1.677	1.013	2.743	1	.098	.187	.026	1.360
รายได้(2)	-.629	.835	.567	1	.452	.533	.104	2.741
รายได้(3)	-.516	.939	.302	1	.583	.597	.095	3.760
รายได้(4)	-.853	.898	.902	1	.342	.426	.073	2.479
วงเงินกู้			10.656	2	.005			
วงเงินกู้(1)	-2.832	.934	9.185	1	.002	.059	.009	.368
วงเงินกู้(2)	-3.764	1.215	9.594	1	.002	.023	.002	.251

ตารางที่ 23 : Variables in the Equation (ต่อ)

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)	95.00% C.I. for EXP(B)	
							Lower	Upper
อ.การผ่อนชำระต่อรายได้			50.025	4	.000			
อ.การผ่อนชำระต่อรายได้(1)	4.219	.879	23.040	1	.000	67.989	12.140	380.771
อ.การผ่อนชำระต่อรายได้(2)	4.938	.876	31.742	1	.000	139.504	25.034	777.401
อ.การผ่อนชำระต่อรายได้(3)	6.732	1.357	24.609	1	.000	838.786	58.685	1.199E4
อ.การผ่อนชำระต่อรายได้(4)	7.534	1.640	21.109	1	.000	1.871E	75.197	4.654E4
อ.วงเงินกู้ต่อหลักประกัน			2.375	4	.667			
อ.วงเงินกู้ต่อหลักประกัน(1)	.862	.894	.931	1	.335	2.368	.411	13.643
อ.วงเงินกู้ต่อหลักประกัน(2)	-.174	.784	.049	1	.824	.840	.181	3.907
อ.วงเงินกู้ต่อหลักประกัน(3)	-.415	1.000	.172	1	.678	.661	.093	4.688
อ.วงเงินกู้ต่อหลักประกัน(4)	.340	.879	.149	1	.699	1.404	.251	7.870
การมีหนี้สินอื่น(1)	-4.479	.793	31.880	1	.000	.011	.002	.054
การทำประกัน MRTA(1)	1.231	.621	3.923	1	.048	3.423	1.013	11.567
วัตถุประสงค์			13.693	3	.003			
วัตถุประสงค์(1)	-4.139	1.127	13.485	1	.000	.016	.002	.145
วัตถุประสงค์(2)	14.848	1.465E4	.000	1	.999	2.808E6	.000	.
วัตถุประสงค์(3)	-2.357	1.496	2.480	1	.115	.095	.005	1.779
ประเภทสิ่งปลูกสร้าง			4.760	4	.313			
ประเภทสิ่งปลูกสร้าง(1)	.021	1.234	.000	1	.987	1.021	.091	11.464
ประเภทสิ่งปลูกสร้าง(2)	.354	1.189	.089	1	.766	1.425	.138	14.655
ประเภทสิ่งปลูกสร้าง(3)	-2.060	1.541	1.786	1	.181	.127	.006	2.615
ประเภทสิ่งปลูกสร้าง(4)	-.753	1.229	.375	1	.540	.471	.042	5.236
Constant	5.435	2.426	5.021	1	.025	229.358		

a. Variable(s) entered on step 1: SEX2, AGE2, MARI, OCCU2, INCOME2, PAYTOINCOME2, LTV2, OTHER2 MRTA1, Purpose2, Property, LIMIT3.

จากตารางที่ 23 Variables in the Equation ผลการทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก

B คือค่าประมาณสัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติก ($b_0, b_1, b_2, \dots, b_{30}$) ในสมการ Prob (ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก)

$$= \frac{1}{1+e^{-w}}$$

$$\text{โดยที่ } W = \beta_0 + \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \dots + \beta_{30} x_{30}$$

$$\begin{aligned} W = & 5.435 + 0.908\text{เพศ}(1) + 1.163\text{เพศ}(2) - \text{อายุ}(1) - 1.501\text{อายุ}(2) - 1.105\text{อายุ}(3) - \\ & 0.224\text{สถานภาพการสมรส}(1) + 2.810\text{อาชีพ}(1) - 1.677 - 0.629 - 0.516 - 0.853 - \\ & 2.832\text{วงเงิน}(1) - 3.764\text{วงเงิน}(2) + 4.219\text{อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้} \\ & (1) + 4.938\text{อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้}(2) + 6.732\text{อัตราส่วนเงินผ่อน} \\ & \text{ชำระหนี้รวมต่อรายได้}(3) + 7.534\text{อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้}(4) + \\ & 0.862\text{อัตราการวงเงินกู้ต่อหลักประกัน}(1) - 0.174\text{อัตราการวงเงินกู้ต่อหลักประกัน} \\ & (2) - 0.415\text{อัตราการวงเงินกู้ต่อหลักประกัน}(3) + 0.340\text{อัตราการวงเงินกู้ต่อ} \\ & \text{หลักประกัน}(4) - 4.479\text{การมีหนี้สินอื่น} + 1.231\text{การทำประกัน MRTA}(1) - 4.139 \\ & \text{วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ}(1) + 14.848\text{วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ}(2) - \\ & 2.357\text{วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ}(3) + 0.021\text{ประเภทสิ่งปลูกสร้าง}(1) + 0.354 \\ & \text{ประเภทสิ่งปลูกสร้าง}(2) - 2.060\text{ประเภทสิ่งปลูกสร้าง}(3) - 0.753\text{ประเภทสิ่งปลูก} \\ & \text{สร้าง}(4) \end{aligned}$$

$$\text{โดยที่ } \text{Prob}(\text{ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก}) = \frac{1}{1 + e^{-W}}$$

$$\text{หรือ } \text{OR} = \exp(\beta) \text{ หรือ } e^{b_i}; i = 1, 2, 3, \dots, 30$$

$$\text{OR} = \exp\{5.435 + 0.908\text{เพศ}(1) + 1.163\text{เพศ}(2) - \dots - 0.753\text{ประเภทสิ่งปลูกสร้าง}(4)\}$$

$$= e^{5.435} \cdot e^{0.908 \text{เพศ}(1)} \cdot e^{1.163 \text{เพศ}(2)} \cdot \dots \cdot e^{-0.7532 \text{ประเภทสิ่งปลูกสร้าง}(4)}$$

ซึ่งสรุปค่า e^b ได้ดังนี้

1. ถ้า $b_i > 0$ จะทำให้ $e^{b_i} > 1 \Rightarrow$ ค่า OR เพิ่มขึ้น หรือจะทำให้โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น ถ้า X_i มีค่าเพิ่มขึ้น
2. ถ้า $b_i < 0$ จะทำให้ $e^{b_i} < 1 \Rightarrow$ ค่า OR ลดลงหรือจะทำให้โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกลดลง ถ้า X_i มีค่าเพิ่มขึ้น
3. ถ้า $b_i = 0$ จะทำให้ $e^{b_i} = 1 \Rightarrow$ ค่า OR ไม่เพิ่มขึ้น หรือลดลง ตัวแปร X_i ไม่มีผลต่อการโอกาสการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก

$$\text{เช่น } \text{Exp}(\beta) \text{ ของตัวแปรอาชีพ(1)} = e^{2.810 \text{ อาชีพ(1)}}$$

$e^{2.810 \text{ อาชีพ(1)}}$ = 16.602 หมายถึง ถ้ามีลูกหนี้มีอาชีพที่มีแหล่งที่มาของรายได้จากการดำเนินกิจการเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีโอกาสเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก 16.602 เท่าสถิติทดสอบ Wald และค่า p-value หรือ Sig. ของการทดสอบสมมติฐานของการทดสอบคือ

$$H_0: \beta_i = 0 \quad ; i = 1, 2, 3, \dots, 30$$

$$H_1: \text{มี } \beta_i \neq 0$$

โดยที่ Wald ที่มีการแจกแจงแบบไคกำลังสองที่มีองศาอิสระ 1

$$H_0: \beta_7 = 0 \quad \text{หรือ} \quad H_0: \beta_{\text{อาชีพ(1)}} = 0$$

$$H_1: \beta_7 \neq 0 \quad \text{หรือ} \quad H_0: \beta_{\text{อาชีพ(1)}} \neq 0$$

Wald = 17.372 และได้ค่า p-value หรือ Sig. = 0.000 จึงปฏิเสธ H_0 หรือ $\beta_{\text{อาชีพ(1)}} \neq 0$ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า Sig. ของการทดสอบจะสรุปได้ว่า

จากผลการทดสอบด้วยวิธี Enter พบว่า จากปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก 12 ปัจจัย มีเพียง 6 ปัจจัยเท่านั้นที่มีผลต่อการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก โดยตัวแปรอิสระที่ใช้ในสมการข้างต้น 30 ตัวแปร มี 10 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก รายละเอียดดังนี้

1. อาชีพ(1)

2. ววงเงิน : ววงเงิน(1), ววงเงิน(2)

3. อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้ : อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้(1), อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้(2), อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้(3), อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้(4)

4. การมีหนี้สินอื่น(1)

5. การทำประกัน MRTA(1)

6. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ : วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(1)

จึงทำการวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่งโดยใน Step 1 หรือ Block 1 ได้นำตัวแปรอิสระ 11 ตัวข้างต้นเข้าสมการถดถอย แต่เนื่องจากตัวแปรเป็นตัวแปรเชิงกลุ่มจึงต้องนำตัวแปรทั้งกลุ่มเข้าสมการถดถอยซึ่งตัวแปรอิสระดังกล่าวประกอบด้วย 12 ตัว ดังนี้

- อาชีพ(1)
- วงเงิน : วงเงิน(1), วงเงิน(2)
- อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้ : อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้(1), อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้(2), อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้(3), อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้(4)
- การมีหนี้สินอื่น(1)
- การทำประกัน MRTA(1)
- วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ : วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(1), วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(2), วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(3)

ผลการทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก ครั้งที่ 2 ในสมการถดถอยโลจิสติกที่มีตัวแปรอิสระ 12 ตัว ได้ผลตามตารางที่ 24-27

ตารางที่ 24 : Omnibus Tests of Model Coefficients (ครั้งที่ 2)

		Chi-square	df	Sig.
Step 1	Step	421.410	12	0.000
	Block	421.410	12	0.000
	Model	421.410	12	0.000

จากตารางที่ 24 Omnibus Tests of Model Coefficients (ครั้งที่ 2) ได้ค่า p-value หรือ Sig.= 0.000 ซึ่งระดับต่ำกว่า 0.05 (ระดับนัยสำคัญที่กำหนด) จึงปฏิเสธ H_0 สรุปคือ โอกาสที่ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกขึ้นกับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ทั้งนี้ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบสมการถดถอยที่แสดงความสัมพันธ์ ได้ผลตามตารางที่ 25 ดังนี้

ตารางที่ 25 : Hosmer and Lemeshow Test (ครั้งที่ 2)

Step	Chi-square	df	Sig.
1	7.904	8	0.443

จากตารางที่ 25 Hosmer and Lemeshow Test (ครั้งที่ 2) เพื่อใช้ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบสมการถดถอย ได้ค่าสถิติทดสอบ Chi-Square เท่ากับ 7.904 ที่องศาอิสระ 8 ได้ค่า p-value หรือ Sig. เท่ากับ 0.443 จึงสรุปได้ว่า รูปแบบสมการที่แสดงความสัมพันธ์มีความเหมาะสม ทั้งนี้ ตรวจสอบความน่าเชื่อถือได้ของสมการถดถอย ได้ผลตามตารางที่ 26 ดังนี้

ตารางที่ 26 : Classification Table^a (ครั้งที่ 2)

Observed	Predicted		
	สถานะ		Percentage Correct
	ลูกหนี้ปกติ	ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก	
Step 1 สถานะ ลูกหนี้ปกติ	183	17	91.50
ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก	8	192	96.00
Overall Percentage			93.80

a. The cut value is .500

จากตารางที่ 26 Classification Table^a (ครั้งที่ 2) ซึ่งกำหนดค่า Cut Value = 0.5 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกหนี้ปกติจำนวน 200 ราย ได้ผลการพยากรณ์ คือกลุ่มตัวอย่างจะเป็นลูกหนี้ปกติจำนวน 183 ราย จึงทำให้พยากรณ์ได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 91.5 และจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกจำนวน 200 ราย ผลการพยากรณ์คือจะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกจำนวน 192 ราย จึงพยากรณ์ได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 96.0 ทั้งนี้การพยากรณ์ถูกต้องเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 93.8

การทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกในสมการถดถอย โลจิสติกที่มีตัวแปรอิสระ 12 ตัว ได้ผลตามตารางที่ 27 ดังนี้

ตารางที่ 27 : Variables in the Equation (ครั้งที่ 2)

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)	95.00% C.I. for EXP(B)	
							Lower	Upper
Step 1								
อาชีพ(1)	3.140	.569	30.459	1	.000	23.097	7.574	70.435
วงเงิน			9.610	2	.008			
วงเงิน(1)	-1.890	.692	7.459	1	.006	.151	.039	.586
วงเงิน(2)	-2.312	.779	8.805	1	.003	.099	.022	.456
อ.การผ่อนชำระต่อรายได้			57.602	4	.000			
อ.การผ่อนชำระต่อรายได้(1)	3.839	.705	29.624	1	.000	46.499	11.668	185.313
อ.การผ่อนชำระต่อรายได้(2)	4.262	.786	29.363	1	.000	70.928	15.184	331.327
อ.การผ่อนชำระต่อรายได้(3)	5.571	1.133	24.152	1	.000	262.570	28.471	2.421E3
อ.การผ่อนชำระต่อรายได้(4)	6.855	1.635	17.580	1	.000	948.748	38.501	2.338E4
การมีหนี้สินอื่น(1)	-4.290	.713	36.188	1	.000	.014	.003	.055
การทำประกัน MRTA(1)	1.395	.535	6.800	1	.009	4.034	1.414	11.509
วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ			19.980	3	.000			
วัตถุประสงค์(1)	-4.307	.976	19.474	1	.000	.013	.002	.091
วัตถุประสงค์(2)	14.318	1.593E4	.000	1	.999	1.654E6	.000	.
วัตถุประสงค์(3)	-2.081	1.220	2.907	1	.088	.125	.011	1.365
Constant	3.268	1.041	9.858	1	.002	26.259		

a. Variable(s) entered on step 1: อาชีพ วงเงิน อ.การผ่อนชำระต่อรายได้ การมีหนี้สินอื่น การทำประกัน MRTA วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ

จากตารางที่ 27 Variables in the Equation (ครั้งที่ 2) ผลการทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก

B คือค่าประมาณสัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติก ($b_0, b_1, b_2, \dots, b_{14}$) ในสมการ Prob (ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก)

$$= \frac{1}{1+e^{-w}}$$

$$\text{โดยที่ } W = \beta_0 + \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \dots + \beta_{12} x_{12}$$

$$W = 3.268 + 3.140\text{อาชีพ}(1) - 1.890 - 2.312) + 3.839\text{อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้}(1) + 4.262\text{อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้}(2) + 5.571\text{อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้}(3) + 6.855\text{อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้}(4) - 4.290\text{การมีหนี้สินอื่น} + 1.395\text{การทำประกัน MRTA} - 4.307\text{วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ}(1) + 14.318\text{วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ}(2) - 2.081\text{วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ}(3)$$

$$\text{โดยที่ } \text{Prob}(\text{ลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก}) = \frac{1}{1 + e^{-W}}$$

$$\text{หรือ } OR = \exp(\beta) \text{ หรือ } e^{\beta_i}; i = 1, 2, 3, \dots, 12$$

สถิติทดสอบ Wald และค่า p-value หรือ Sig. ของการทดสอบสมมติฐานของการทดสอบคือ

$$H_0: \beta_i = 0 \quad ; i = 1, 2, 3, \dots, 12$$

$$H_1: \text{มี } \beta_i \neq 0$$

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า Sig. ของการทดสอบจะได้ผลตามตารางที่ 28 ดังนี้

ตารางที่ 28 : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรก

Variables in the Equation	สัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติก (B)	Sig
อาชีพ(1)	3.140	0.000
วงเงิน(1)	-1.890	0.006
วงเงิน(2)	-2.312	0.003
อ.การผ่อนชำระต่อรายได้(1)	3.839	0.000
อ.การผ่อนชำระต่อรายได้(2)	4.262	0.000
อ.การผ่อนชำระต่อรายได้(3)	5.571	0.000
อ.การผ่อนชำระต่อรายได้(4)	6.855	0.000
การมีหนี้สินอื่น(1)	-4.290	0.000
การทำประกัน MRTA(1)	1.395	0.009
วัตถุประสงค์(1)	-4.307	0.000

ผลคือ $\beta_{\text{อาชีพ}(1)} \neq 0, \beta_{\text{วงเงิน}(1)} \neq 0, \beta_{\text{วงเงิน}(2)} \neq 0, \beta_{\text{อ.การผ่อนชำระต่อรายได้}} \neq 0, \beta_{\text{อ.การผ่อนชำระต่อรายได้}(1)} \neq 0, \beta_{\text{อ.การผ่อนชำระต่อรายได้}(2)} \neq 0, \beta_{\text{อ.การผ่อนชำระต่อรายได้}(3)} \neq 0, \beta_{\text{อ.การผ่อนชำระต่อรายได้}(4)} \neq 0, \beta_{\text{การมีหนี้สินอื่น}(1)} \neq 0, \beta_{\text{การทำประกัน MRTA}(1)} \neq 0, \beta_{\text{วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ}(1)} \neq 0$

จากผลการทดสอบตามตารางที่ 28 พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่

อาชีพ(1) ในการศึกษากำหนดให้ถ้าลูกหนี้มีอาชีพที่แหล่งที่มาของรายได้จากการดำเนินกิจการ มีค่าเป็น 1 และถ้ามีอาชีพที่แหล่งที่มาของรายได้จากรายได้ประจำ มีค่าเป็น 0 นั้น ทั้งนี้จากตารางสัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติกมีค่าเท่ากับ 3.140 และมีเครื่องหมายเป็นบวก ด้วยระดับความเชื่อมั่น 0.000 แสดงว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า หากจำนวนลูกหนี้ที่มีอาชีพที่แหล่งที่มาของรายได้จากการดำเนินกิจการ มีจำนวนเพิ่มขึ้น โอกาสในการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกจะมากขึ้น 3.140 เท่า หรือมีความเสี่ยงในการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกเพิ่มขึ้น

วงเงิน(1) และ (2) ในการศึกษากำหนดให้ถ้าวงเงินกู้มากกว่า 1,000,000 มีค่าเป็น 1 และวงเงินไม่เกิน 1,000,000 บาท มีค่าเป็น 0 จากตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติกที่มีค่าเท่ากับ 1.890 และ 2.312 มีค่าเป็นลบทั้งสิ้น ด้วยระดับความเชื่อมั่น 0.006 และ 0.003 ตามลำดับ แสดงวงเงิน มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกในทิศทางตรงกันข้าม ดังนั้น หากจำนวนลูกหนี้ที่มีวงเงินกู้ตั้งแต่ 1,000,001 ถึง 3,000,000 บาทเพิ่มขึ้น โอกาสในการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกจะน้อยลง 1.890 เท่า และหากจำนวนลูกหนี้ที่มีวงเงินกู้มากกว่า 3,000,000 บาทเพิ่มขึ้น โอกาสในการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกจะน้อยลง 2.312 เท่า หรือมีความเสี่ยงในการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกลดลง

อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้(1) (2) (3) และ (4) ในการศึกษา กำหนดให้ถ้าลูกหนี้มีอัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมมากกว่าร้อยละ 10.00 มีค่าเป็น 1 และถ้ามีอัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมไม่เกินร้อยละ 10 มีค่าเป็น 0 จากตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติกที่มีค่าเป็นบวกทั้งสิ้น ด้วยระดับความเชื่อมั่น 0.00 แสดงว่า อัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้ มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น หากจำนวนลูกหนี้ที่มีอัตราส่วนเงินผ่อนชำระหนี้รวมต่อรายได้เพิ่มขึ้น โอกาสในการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกจะมากขึ้นด้วย หรือมีความเสี่ยงในการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกเพิ่มขึ้น

การมีหนี้สินอื่น(1) ในการศึกษากำหนดให้ถ้าลูกหนี้มีสินเชื่อมากกว่า 1 บัญชี มีค่าเป็น 1 และถ้าลูกหนี้มีสินเชื่อเพียง 1 บัญชี มีค่าเป็น 0 จากตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติกมีค่าเท่ากับ 4.290 และมีเครื่องหมายเป็นลบ ด้วยระดับความเชื่อมั่น 0.000 แสดงว่า การมีหนี้สินอื่นมีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกในทิศทางตรงข้าม ดังนั้น หากจำนวนลูกหนี้ที่มีสินเชื่อมากกว่า 1 บัญชี มีจำนวนเพิ่มขึ้น โอกาสในการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกน้อยลง 4.290 เท่า หรือมีความเสี่ยงในการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกลดลง

การทำประกัน MRTA(1) ในการศึกษากำหนดให้ถ้าลูกหนี้ทำประกัน MRTA มีค่าเป็น 1 และถ้าลูกหนี้ไม่ทำประกัน MRTA มีค่าเป็น 0 จากตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติกที่มีค่าเท่ากับ 1.395 และมีเครื่องหมายเป็นบวก ด้วยระดับความเชื่อมั่น 0.016 แสดงว่า การทำประกัน MRTA มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น หากจำนวนลูกหนี้ทำประกัน MRTA มีจำนวนเพิ่มขึ้น โอกาสในการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกมากขึ้น 1.395 เท่า หรือมีความเสี่ยงในการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(1) ในการศึกษากำหนดให้ถ้าลูกหนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อซื้อที่อยู่อาศัยใหม่มีค่าเป็น 1 และมีวัตถุประสงค์เพื่อการอื่นมีค่าเป็น 0 จากตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติกที่มีค่าเท่ากับ 4.336 และมีเครื่องหมายเป็นลบ ด้วยระดับความเชื่อมั่น 0.000 แสดงว่า วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยใหม่มีความสัมพันธ์กับการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกในทิศทางตรงกันข้าม ดังนั้น หากจำนวนลูกหนี้ที่มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยใหม่มีจำนวนเพิ่มขึ้น โอกาสในการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกน้อยลง หรือมีความเสี่ยงในการเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีแรกลดลง